

ולהאמין כי אדם כלישה הוא עלול להמציא ידיעות בדבר העבירה או חשד העבירה, יהיה רשאי לפנות בבקשה למפקח הכללי של המשטרה, שירשהו להשתמש בכוחות המוענקים בסעיף-קטן זה, ואם תוענק אותה רשות, יהיה רשאי להרשות כל שוטר — בדרגה שאינה נמוכה מדרגת אינספקטור — לדרוש מהאדם, שסבורים בו כי הוא עלול להמציא ידיעות, למסור כל ידיעה שבכוונו למסרה בדבר עבירה או חשד-עבירה, ואם יידרש לעשות כן — לבוא לפניו, לאחר שתיתנה לו הוצאותיו המסתברות, באותם זמן ומקום מסתברים, שיהיה השוטר המורשה כנ"ל עשוי לנקבם; ואם חדל אדם, שנדרש בהמשך לאותה הרשאה — למסור ידיעות או לבוא כנ"ל, מלמלא אחר אותה דרישה, או מסר בידעים ידיעות כחובות, יאשם בעוון.

(2) מקום שיש לקצין משטרה גבוה, הממונה על מחוז, טעמים להאמין כי העניין דחוף מאד, וכי טובתה של המדינה מחייבת לנקוט בפעולה מיד, יהיה רשאי להשתמש בכוחות המוענקים בסעיף-קטן (1) בלא לפנות בבקשה על, או לקבל, רשות מאת המפקח הכללי של המשטרה, אולם אם יעשה כן, יודיע תיכף ומיד את המסיבות למפקח הכללי של המשטרה.

(3) רימוזים בסעיף זה לקצין משטרה גבוה, הממונה על מחוז, יתבארו כאילו הם כוללים רימוזים לכל קצין משטרה גבוה אחר, שהרשהו במפורש קצין משטרה גבוה — הממונה על מחוז — לפעול בשמו לצרכי סעיף זה, כשאין הוא יכול לפעול כן מפאת מחלה, היעדרות או סיבה אחרת.

ג'. ו. ו. שאו

מנהל ענייני הממשלה.

20 בנובמבר, 1945.

פקודת חיל-הספר של עבר-הירדן מזרחה (תיקון).

מס' 36 לש' 1945.

פקודה הבאה לתקן את פקודת חיל-הספר של עבר-הירדן מזרחה, 1940.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת חיל-הספר של עבר-הירדן מזרחה (תיקון), 1945, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת חיל-הספר של עבר-הירדן מזרחה, 1940, הנקראת להלן, "הפקודה העיקרית".

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) בהדלפת הגדרת המונח "נספח" שבסעיף זה בהגדרה הבאה:—

"נספח" פירושו כל אדם המועבד על-ידי חיל-הספר או הנמצא בשירותו או הנלווה אליו;

(ב) בהוספת המלים "או שהוא נספח" בסוף הגדרת המונח "חייל" שבו.

3. הכותרת הבאה תוסף בפקודה העיקרית מעל לסעיף 42 שבה:—

"תיקון (ח' וזוואית) מעוותים".

4. הכותרת הבאה תוסף בפקודה העיקרית מעל לסעיף 43 שבה:—

"הענשות".

5. סעיף 43 של הפקודה העיקרית יתוקן בתיקונים הבאים שבפסקה (11) שבו:—

(א) הוספת הפסקה הבאה כפסקת-משנה (ג)

"(ג) מעצר לתקופה שלא תעלה על שנתיים";

(ב) בסימון פסקת-המשנה הקיימת (ג) כחדש כפסקת-משנה (ד);

(ג) במחיקת פסקת-המשנה הקיימת (ד);

(ד) בהוספת פסקת-המשנה הבאה כפסקת-משנה (ה)—

שם קצר.
מס' 34 לש' 1940.

תיקון סעיף 2 של
הפקודה העיקרית.

הוספת כותרת מעל
לסעיף 42 ש
הפקודה העיקרית.

הוספת כותרת מעל
לסעיף 43 ש
הפקודה העיקרית.

תיקון סעיף 43 של
הפקודה העיקרית.

„(ה) במקרה סמל (סגן קצין) — הורדה לדרגה נמוכה יותר או לדרגת טוראי או שמש ותק דרגה“;

(ה) בסימון פסקות-המשנה הקיימות (ה) ר(ו) מחדש כפסקות-משנה (1) ר(ז) כסדרן.

6. סעיף 45 של הפקודה העיקרית יתוקן —

תיקון סעיף 45 של הפקודה העיקרית.

(א) בהוספת הפסקה הבאה בסופו של סעיף-קטן (2) ממנו: —

„(ט) בשירות פעיל עונש-שדה בגדר מובנו של סעיף 43 (6) של הפקודה הזאת למשך כל תקופה שאינה עולה על עשרים ושמונה יום.“;

(ב) בהפקעת סעיף-קטן (7) ממנו.

7. סעיף 46 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת פסקת-משנה (ד) של פסקה (1) ופסקת-משנה (ו) של פסקה (2) שבו, ובהוספת הפסקות הבאות בסופו: —

תיקון סעיף 46 של הפקודה העיקרית.

„(3) היה העברייני סמל (סגן קצין) שנתחייב בדיון על שכרות — יהיה רשאי לטפל בו ולהענישו באופן דחוף כפי שנקבע בסעיף-הקטן (5) של סעיף 45, נוסף על כל עונש מן הענשים שנקבעו בסעיף-קטן (1) של סעיף זה.

(4) היה העברייני חייל שאינו סמל (סגן-קצין), שנתחייב בדיון על שכרות — יהיה רשאי לטפל בו ולהענישו באופן דחוף, כפי שנקבע בסעיף-קטן (5) של סעיף 45.“

8. הסעיף הבא יוכנס בפקודה העיקרית מיד לאחר סעיף 50 שבה: —

הכנסת סעיף חדש 50א בפקודה העיקרית.

50א—(1) נאשם, שהואשם בפני בית-משפט צבאי בגניבה, אפשר יהיה למצאו אשם בכובו או בשימוש בכסף או ברכוש שלא כהלכה מתוך מרמה.

„חיוב בדיון על עבירה קטנה יותר פותר בשעת האשמה בעבירה גדולה יותר.“

(2) נאשם, שהואשם בפני בית-משפט צבאי בכובו, אפשר יהיה למצאו אשם בגנבה או בשימוש בכסף או ברכוש שלא כהלכה מתוך מרמה.

(3) נאשם, שהואשם בפני בית-משפט צבאי בעריקה, אפשר יהיה למצאו אשם בנסיון עריקה או בהעדרות ללא רשות.

(4) נאשם, שהואשם בפני בית-משפט צבאי בנסיון עריקות, אפשר יהיה למצאו אשם בעריקה או בהעדרות ללא רשות.

(5) נאשם, שהואשם בפני בית-משפט צבאי בהכאות, אפשר יהיה למצאו אשם בשימוש באלימות או בהבטחת שימוש באלימות.

(6) נאשם, שהואשם בפני בית-משפט צבאי בשימוש באלימות, אפשר יהיה למצאו אשם בהבטחת שימוש באלימות.

(7) נאשם, שהואשם בפני בית-משפט צבאי בשימוש בלשון איומים, אפשר יהיה למצאו אשם בשימוש בלשון מרי.

(8) נאשם שהואשם בפני בית-משפט צבאי בעבירה אחרת כל-שהיא לפי הפקודה הזאת, אפשר יהיה — באין הוכחה שנעשתה עבירה במסיבות הגוררות בעקבותיהן דרגת-עונש גדולה יותר — למצאו אשם באותה עבירה כאילו נעשתה במסיבות הגוררות בעקבותיהן דרגת-עונש קטנה יותר.

(9) מקום שהואשם נאשם בפני בית-משפט צבאי בעבירה אזרחית, והאשמה היא כזאת, שאילו נשפט עליה בפני בית-משפט אזרחי, אפשר היה למצאו אשם בעבירה אחרת כל-שהיא, יהיה כוחו של בית-המשפט הצבאי יפה למצאו אשם באותה עבירה.“

9. סעיף-קטן (2) של סעיף 51 מן הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת הנקודה שבסופו ובהחלפתה בפסיק ובהבאת המלים שלהלן לאחריי: —

תיקון סעיף 51 של הפקודה העיקרית.

„או — אם אותו עונש הוא עונש-מות הנגמל על עבירת רצח — במאסר עולם או באותו עונש קטן יותר הנוכח בפקודה הזאת.“

10. סעיף-קטן (2) של סעיף 52 מן הפקודה העיקרית יתוקן בהוספת הפסקה הבאה מיד לאחר פסקה (ג) שבו: —

תיקון סעיף 52 של הפקודה העיקרית.